

тѣло. Ако въ стѣкленната трѣбица, която е напълнена съ живакъ, впустиме малко въздухъ и едно голѣмо количество водородъ, и послѣ пропустиме чрезъ тѣхъ електрическа искра, то въ едно мигновение водородътъ ще да са съедини съ кислородътъ и ще да образува вода. Разбира са, че въ трѣбицата ще да са образува праздно пространство, и когато ние захлупиме тая трѣбица надъ живакътъ, то живакътъ ще да напълни това праздно пространство. Колкото са е изкачилъ живакътъ, толкова е и количеството на кислородътъ.

И така, съ помощта на евидиометрътъ и още съ много други опити, учените сж разузнале, че въ стотѣхъ части отъ въздухътъ са намиратъ $21\frac{1}{10}$ части кислородъ и $78\frac{9}{10}$ азотъ*). Сжставътъ на въздухътъ е еднакавъ на сѣкаде. Преди шестдесетъ години Александръ Хумболдъ земалъ въздухъ и изъ парижските театри, когато тие биле пълни съ народъ, и отъ най-високите планини, и отъ най-блатистите мѣста, и когато разглѣдалъ сжставътъ и на единътъ, и на другиятъ, то намѣрилъ, че тие сж сжставени еднакво. Ако по нѣкой мѣста въздухътъ и да е разваленъ, то е разваленъ не за това, че въ него са намира помалко кислородъ; а за това, че въ него са появяватъ и други воздухообразни или газообразни тѣла.

Но преди да продължа своето описание, азъ трѣба да кажа нѣколко думи за свойствата на кислородътъ и на азотътъ. Ако би вие подале нѣкому едно стѣкленце съ кислородътъ, то той би казалъ, че въ това стѣкленце нѣма нищо, гди че то е праздно.

*) Химиците дѣлатъ въздухътъ така: кислородъ 20,94 части; азотъ 79,02; въглеродна кислота 0,04. Или кислородъ 20,8; азотъ 79,2; въглеродна кислота 4 — $\frac{1}{10000}$; а водни пари 6 — $\frac{1}{10000}$.